අමිල උඩවත්ත (ගෞරව ශාස්ත්‍රවේදී,ඉතිහාසය)

අ.පො.ස. උසස් පෙළ ඉතිහාසය උපකාරක ප්‍රශ්න මාලාව 03

මහාවංසය

මහාවංසය පිළිබඳ වැරදි ප්‍රකාශය තෝරන්න.

I. මහාවංසය අදටත් ලියැවෙමින් පවතී.
II. සම්ප්‍රදයක් වශයෙන් මහාවංසය ලෙස හඳුන්වන්නේ ආරම්භයේ සිට 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටසයි.
III. සාමාන්‍ය මහජනතාව, වාරි තාක්ෂණය, කෘෂිකර්මය, වාණිජ ක්‍රම, සමාජ සබඳතා ආදිය පිළිබඳ තොරතුරු බහුල වීම මහාවංසයේ එක් වැදගත්කමකි.
IV. ක්‍රි. පූ. 6 වන සියවසේ පමණ සිට මහසෙන් රාජ්‍ය යුගයේ අවසානය(ක්‍රි.ව.301) දක්වා කාලය අළලා රචනාකොට ඇත.
V. ග්‍රන්ථාරම්භයේ සිට 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටස මහා විහාරයට අයත් දික්සඳ සෙනෙවියා පිරිවෙන් වැසි මහානාම නම් හිමි නමක් විසින් රචනා කොට ඇත.

(01...............................)

I. මහාවංසය සංස්කරණය කොට රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කළේ විල්හෙම් ගයිගර් මහතා විසිනි.
II. මහාවංසයේ එන කරුණු අතරින් බොහොමයක් අසත්‍ය බව අභිලේඛන හා වෙනත් පුරා විද්‍යාත්මක සාධක ඇසුරෙන් සනාථ වී ඇත.
III. විලහෙම් ගයිගර් මහතා විසින් මහාවංසය රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කරත් දී 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාවට පසු කොටස් චූලවංසය වශයෙන් හඳුන්වා ඇතත් එසේ හැඳින්වීමට සාධාරණ හේතු නැත.
IV. මහානාම හිමියන්ට පසු මහාවංසය රචනා කළ කතුවරු ද තම කොටස් මහාවංසය වශයෙන් ම හඳුන්වා ඇත.
V. වංසත්ථප්පකාසිනිය යනු මහාවංසයේ ටීකාවයි.

(02...............................)

I. මහාවංස ටීකාවට අනුව මෙම කෘතිය මහාවංසය ලෙස හඳුන්වා ඇත්තේ එහි බුදුන්වහන්සේලාගේ ද රහතන්වහන්සේලාගේ ද ප්‍රධාන රාජ වංශ වල ද ඉතිහාසය කියැවෙන නිසාය
II. මහාවංසය වංසකතා සාහිත්‍යයේ මුදුන්මල්කඩ සේ පිළිගැනේ.
III. මහාවංසය යනු සිංහල කෘතියක පාලි සංස්කරණයකි.
IV. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහාවංසයට පාදක වූ මුල් සිංහල කෘතිය යි.
V. වළගම්බා රජුගේ සමයට පසු කාල පිළිබඳ මහාවංස තොරතුරු අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු බොහෝ ඇත.

(03...............................)

I. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමි දීපවංස කතෘ තෝරා ගත් කාලපරිච්ඡේදය ම තෝරා ගෙන ඇත.
II. මහාවංසය දීපවංසයට වඩා අංගසම්පූර්ණ කෘතියකි.
III. සිය උත්සාහය වන්නේ පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධන සහිතව පාලියට නැගීම බව මහාවංස කතුවරයා ග්‍රන්ථාරම්භයේ දී ම සඳහන් කර ඇත.
IV. කතුවරයා සිය කෘතියෙන් ඇතැම් පුද්ගලයන්ගේ දෙස් දක්වා ඇත.
V. ඇතැම් පඬිවරුන්ට අනුව මහාවංසය යනු මහා කාව්‍යයකි.

(04...............................)

I. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහානාම හිමියන්ට පෙර සිටි අචාර්‍යවරුන් විසින් සිංහල භාෂාවෙන් රචනා කළ ගද්‍යමය අට්ඨකථාවකි.(අටුවාවකි.)
II. මහානාම හිමියෝ පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය තුන් ආකාරයකින් සංස්කරණය කරමින් මහාවංසය රචනා කළ වග මහාවංසයේ ම සඳහන් වේ.
III. සිය උත්සාහය වන්නේ දීපවංසය සංශෝධන සහිතව පාලියට නැගීම බව මහාවංස කතුවරයා ග්‍රන්ථාරම්භයේ දී ම සඳහන් කර ඇත.

amila.udavatta@gmail.com/ 0716637804

IV. අනවශ්‍ය තරම් දීර්ඝ විස්තර කෙටි කිරීම, සංක්ෂිප්තව දක්වා තිබූ ඇතැම් කරුණු අවශ්‍ය පමණට දීර්ඝ කිරීම, පුනරුක්තීන් බැහැර කිරීම යන තුන් ආකාරයට පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධනය කරමින් මහානාම හිමියෝ මහාවංස රචනා කළහ.

V. පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංස්කරණයේ දී මහානාම හිමියෝ වෙනත් මූලාශ්‍රය වල එන තොරතුරු ද ජනප්‍රවාද ද උපයෝගී කරගත් බව මහාවංස ටීකාවට අනුව පෙනී යයි.

(05..............................)

I. මහින්දගමනයේ සිට වළගම්බා රාජෝ්‍යදය දක්වා වන මහාවංස විස්තර අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු බොහෝ වෙයි.

II. චේතිවංසට්ඨකථා, මහාබෝධිවංසට්ඨකථා, චූලසිහනාදසුත්තවණ්ණනා, සීහලනමක්ඛාරවණ්ණනා, දීපවංසට්ඨකථා ආදී කෘති මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගෙන ඇත.

III. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගත් කෘති අතර රෝහණවංසට්ඨකථාව, උත්තරවිහාරට්ඨකථාව යන කෘති හා පුඤ්ඤපොත්ථක(පින්පොත්) ද වෙයි.

IV. ලංකාව පිළිබඳ ඉතිහාස තොරතුරු ඇතුළත් වුව ද ලංකා ඉතිහාසය වාර්ථා කිරීම මහානාම හිමියන්ගේ අරමුණ වූ වග නොපෙනේ.

V. බුද්ධ ශාසනයත් අනුරාධපුර රජපවුලත් පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන් කිරීම මහාවංස කතුවරයාගේ මූලික අරමුණ වූ වග මහාවංසයෙන් පෙනෙයි.

(06..............................)

I. බුද්ධ ශාසනයත් අනුරාධපුර රජපවුලත් පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන් කිරීම මහාවංස කතුවරයාගේ මූලික අරමුණ වූ වග මහාවංසයෙන් පෙනෙයි.

II. මහාවංස කතු වරයා ප්‍රාග්මහින්ද යුගයේ වීරයා ලෙස පණ්ඩුකාභය රජතුමාවත්, මහින්දගමනයට පසු යුගයේ වීරයා ලෙස දුටුගැමුණු රජතුමාවත් විශේෂයෙන් වර්ණනා කොට ඇත.

III. මහාවංසයේ මුල් පරිච්ඡේද වල ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු නොමැත. ඊට හේතුව එකල ජනයා තමන් නොදුටු ඉතිහාසය පිළිබඳ එබඳු කරුණු විශ්වාස නොකිරීම විය යුතුය.

IV. මහින්දගමනයේ සිට වළගම්බා රාජෝ්‍යදය දක්වා වන මහාවංස විස්තර අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු බොහෝ අඩුය.

V. කතුවරයා සිය කෘතියෙන් කිසිදු පුද්ගලයෙකුගේ දෙස් දක්වා නැත. ඒ වෙනුවට වඩාත් උසස් පුද්ගලයන් පිළිබඳ වැඩි තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත්, අනෙකුත් පුද්ගයන් පිළිබඳ සුළු තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත් දක්වා ඇත.

(07..............................)

I. මහාවංස කතු වරයා ප්‍රාග්මහින්ද යුගයේ වීරයා ලෙස පණ්ඩුකාභය රජතුමාවත්, මහින්දගමනයට පසු යුගයේ වීරයා ලෙස දුටුගැමුණු රජතුමාවත් විශේෂයෙන් වර්ණනා කොට ඇත.

II. කතුවරයා සිය කෘතියෙන් කිසිදු පුද්ගලයෙකුගේ දෙස් දක්වා නැත. ඒ වෙනුවට වඩාත් උසස් පුද්ගලයන් පිළිබඳ වැඩි තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත්, අනෙකුත් පුද්ගයන් පිළිබඳ සුළු තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත් දක්වා ඇත.

III. මහාවංසයේ මුල් පරිච්ඡේද වල ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු වැඩිය. ඊට හේතුව එකල ජනයා තමන් නොදුටු ඉතිහාසය පිළිබඳ එබඳු කරුණු විශ්වාස කිරීම විය යුතුය.

IV. නව කරුණු ඇතුළත් කොට මහාවංසය දිගින් දිගට ම රචනා කළ යුතුව ඇතත් අවාසනාවකට මෙන් එසේ සිදු නොවේ.

V. මහින්දගමනයේ සිට වළගම්බා රාජෝ්‍යදය දක්වා වන මහාවංස විස්තර අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු බොහෝ අඩුය.

(08..............................)

I. වළගම්බා රජුගේ සමයට පසු කාල පිළිබඳ මහාවංස තොරතුරු අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු නොමැති තරම් ය.

II. මහාවංසයේ එන කරුණු අතරින් බොහොමයක් අභිලේඛන හා වෙනත් පුරා විද්‍යාත්මක සාධක ඇසුරෙන් සනාථ වී ඇත.

III. සම්ප්‍රදයක් වශයෙන් මහාවංසය ලෙස හඳුන්වන්නේ ආරම්භයේ සිට 52 වන පරිච්ඡේදයේ 37 වන ගාථාව දක්වා කොටසයි.

IV. සාමාන්‍ය මහජනතාව, වාරි තාක්ෂණය, කෘෂිකර්මය, වාණිජ ක්‍රම, සමාජ සබඳතා ආදිය පිළිබඳ තොරතුරු විරල වීම මහාවංසයේ එක් දුර්වලතාවකි.

amila.udavatta@gmail.com/ 0716637804

V. සෑම පරිච්ඡේදයක ම වාගේ අග හුදී ජන පහන් සංවේගය පිණිස ලියූ වග දක්වා තිබීමෙන් කෘතිය රචනා කිරීමේ දී වඩාත් මූලික වී ඇත්තේ ආගමික අරමුණක් බව පැහැදිලිය.

(09..............................)

I. ක්‍රි. පූ. 6 වන සියවසේ පමණ සිට මහසෙන් රාජ්‍ය යුගයේ අවසානය(ක්‍රි.ව.301) දක්වා කාලය අළලා රචනාකොට ඇත.
II. විලහෙම් ගයිගර් මහතා විසින් මහාවංසය රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කරත් දී 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාවට පසු කොටස් චූලවංසය වශයෙන් හඳුන්වා ඇතත් එසේ හැඳින්වීමට සාධාරණ හේතු නැත.
III. මහාවංස ටීකාවට අනුව මෙම කෘතිය මහාවංසය ලෙස හඳුන්වා ඇත්තේ එහි බුදුන්වහන්සේලාගේ ද රහතන්වහන්සේලාගේ ද ප්‍රධාන රාජ වංශ වල ද ඉතිහාසය කියැවෙන නිසාය
IV. පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහාවංසයේ ටීකාව යි.
V. මහාවංසය දීපවංසයට වඩා අංගසම්පූර්ණ කෘතියකි.

(10..............................)

I. සිය උත්සාහය වන්නේ පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධන සහිතව පාළියට නැගීම බව මහාවංස කතුවරයා ග්‍රන්ථාරම්භයේ දී ම සඳහන් කර ඇත.
II. මහානාම හිමියෝ පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය තුන් ආකාරයකින් සංස්කරණය කරමින් මහාවංසය රචනා කළ වග මහාවංසයේ ම සඳහන් වේ.
III. චේතිවංසට්ඨකථා, මහාබෝධිවංසට්ඨකථා, චූලසීහනාදසුත්තවණ්ණනා, සීහලනමක්ඛාරවණ්ණනා, දීපවංසට්ඨකථා ආදී කෘති මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගෙන ඇත.
IV. බුද්ධ ශාසනයත් ලංකාවේ සාමාන්‍ය ජනසමාජයත් පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන් කිරීම මහාවංස කතුවරයාගේ මූලික අරමුණ වූ වග මහාවංසයෙන් පෙනෙයි.
V. මහාවංසයේ මුල් පරිච්ඡේද වල ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු වැඩිය. ඊට හේතුව එකල ජනයා තමන් නොදුටු ඉතිහාසය පිළිබඳ එබඳු කරුණු විශ්වාස කිරීම විය යුතුය.

(11..............................)

I. මහින්දගමනයේ සිට වළගම්බා රාජෝදය දක්වා වන මහාවංස විස්තර අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු බොහෝ අඩුය.
II. මහාවංසයේ එන කරුණු අතරින් බොහොමයක් අභිලේඛන හා වෙනත් පුරා විද්‍යාත්මක සාධක ඇසුරෙන් සනාථ වී ඇත.
III. සෑම පරිච්ඡේදයක ම වාගේ අග හුදී ජන පහන් සංවේගය පිණිස ලියූ වග දක්වා තිබීමෙන් කෘතිය රචනා කිරීමේ දී වඩාත් මූලික වී ඇත්තේ ජාතිවාදී අරමුණක් බව පැහැදිලිය.
IV. මහාවංසය අදටත් ලියැවෙමින් පවතී.
V. ක්‍රි. පූ. 6 වන සියවසේ පමණ සිට මහසෙන් රාජ්‍ය යුගයේ අවසානය(ක්‍රි.ව.301) දක්වා කාලය අළලා රචනාකොට ඇත.

(12..............................)

I. මහාවංසය සංස්කරණය කොට රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කළේ විලියම් ෂේක්ස්පියර් මහතා විසිනි.
II. මහානාම හිමියන්ට පසු මහාවංසය රචනා කළ කතුවරු ද තම කොටස් මහාවංසය වශයෙන් ම හඳුන්වා ඇත.
III. මහාවංස ටීකාවට අනුව මෙම කෘතිය මහාවංසය ලෙස හඳුන්වා ඇත්තේ එහි බුදුන්වහන්සේලාගේ ද රහතන්වහන්සේලාගේ ද ප්‍රධාන රාජ වංශ වල ද ඉතිහාසය කියැවෙන නිසාය
IV. මහාවංසය යනු සිංහල කෘතියක පාලි සංස්කරණයකි.
V. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමි දීපවංස කතෘ තෝරා ගත් කාලපරිච්ඡේදය ම තෝරා ගෙන ඇත.

(13..............................)

I. සිය උත්සාහය වන්නේ පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධන සහිතව පාළියට නැගීම බව මහාවංස කතුවරයා ග්‍රන්ථාරම්භයේ දී ම සඳහන් කර ඇත.
II. පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහානාම හිමියන්ට පෙර සිටි ආචාර්යවරුන් විසින් පාලි භාෂාවෙන් රචනා කළ ගද්‍යමය අට්ඨකථාවකි.(අටුවාවකි.)

III. අනවශ්‍ය තරම් දීර්ඝ විස්තර කෙටි කිරීම, සංක්ෂිප්තව දක්වා තිබූ ඇතැම් කරුණු අවශ්‍ය පමණට දීර්ඝ කිරීම, පුනරුක්තීන් බැහැර කිරීම යන තුන් ආකාරයට පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධනය කරමින් මහානාම හිමියෝ මහාවංස රචනා කළහ.

IV. චේතිවංසට්ඨකථා, මහාබෝධිවංසට්ඨකථා, චූලසිහනාදසුත්තවණ්ණනා, සීහලනමක්ඛාරවණ්ණනා, දීපවංසට්ඨකථා ආදී කෘති මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගෙන ඇත.

V. ලංකාව පිළිබඳ ඉතිහාස තොරතුරු ඇතුළත් වුව ද ලංකා ඉතිහාසය වාර්ථා කිරීම මහානාම හිමියන්ගේ අරමුණ වූ වග නොපෙනේ.

(14.............................)

I. මහාවංස කතු වරයා ප්‍රාග්මහින්ද යුගයේ වීරයා ලෙස මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමාවත්, මහින්දගමනයට පසු යුගයේ වීරයා ලෙස දුටුගැමුණු රජතුමාවත් විශේෂයෙන් වර්ණනා කොට ඇත.

II. මහාවංසයේ මුල් පරිච්ඡේද වල ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු වැඩිය. ඊට හේතුව එකල ජනයා තමන් නොදුටු ඉතිහාසය පිළිබඳ එබඳු කරුණු විශ්වාස කිරීම විය යුතුය.

III. වළගම්බා රජුගේ සමයට පසු කාල පිළිබඳ මහාවංස තොරතුරු අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු නොමැති තරම් ය.

IV. සාමාන්‍ය මහජනතාව, වාරි තාක්ෂණය, කෘෂිකර්මය, වාණිජ ක්‍රම, සමාජ සබඳතා ආදිය පිළිබඳ තොරතුරු විරල වීම මහාවංසයේ එක් දුර්වලතාවකි.

V. මහාවංසය අදටත් ලියැවෙමින් පවතී.

(15.............................)

I. සම්ප්‍රදයක් වශයෙන් මහාවංසය ලෙස හඳුන්වන්නේ ආරම්භයේ සිට 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටසයි.

II. ග්‍රන්ථාරම්භයේ සිට 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටස මහා විහාරයට අයත් දික්සඳ සෙනෙවියා පිරිවෙන් වැසි මහානාග නම් හිමි නමක් විසින් රචනා කොට ඇත.

III. විලහෙම් ගයිගර් මහතා විසින් මහාවංසය රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කරත් දී 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාවට පසු කොටස් චූලවංසය වශයෙන් හඳුන්වා ඇතත් එසේ හැඳින්වීමට සාධාරණ හේතු නැත.

IV. වංසත්ථප්පකාසිනිය යනු මහාවංසයේ ටීකාවයි.

V. මහාවංසය වංසකතා සාහිත්‍යයේ මුදුන්මල්කඩ සේ පිළිගැනේ.

(16.............................)

I. පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහාවංසයට පාදක වූ මුල් සිංහල කෘතිය යි.

II. මහාවංසය දීපවංසයට වඩා අංගසම්පූර්ණ කෘතියකි.

III. ඇතැම් පඬිවරුන්ට අනුව මහාවංසය යනු මහා කාව්‍යයකි.

IV. මහානාම හිමියෝ පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය දෙ ආකාරයකින් සංස්කරණය කරමින් මහාවංසය රචනා කළ වග මහාවංසයේ ම සඳහන් වේ.

V. පොරණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංස්කරණයේ දී මහානාම හිමියෝ වෙනත් මූලාශ්‍රය වල එන තොරතුරු ද ජනප්‍රවාද ද උපයෝගී කරගත් බව මහාවංස ටීකාවට අනුව පෙනී යයි.

(17.............................)

I. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගත් කෘති අතර බුදුගුණඅලංකාරය, පරංගි හටන, ගණදෙවිහෑල්ල යන කෘත ද වෙයි.

II. බුද්ධ ශාසනයත් අනුරාධපුර රජපවුලත් පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන් කිරීම මහාවංස කතුවරයාගේ මූලික අරමුණ වූ වග මහාවංසයෙන් පෙනෙයි.

III. කතුවරයා සිය කෘතියෙන් කිසිදු පුද්ගලයෙකුගේ දෙස් දක්වා නැත. ඒ වෙනුවට වඩාත් උසස් පුද්ගලයන් පිළිබඳ වැඩි තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත්, අනෙකුත් පුද්ගයන් පිළිබඳ සුළු තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත් දක්වා ඇත.

IV. මහින්දගමනයේ සිට වළගම්බා රාජ්‍යෝදය දක්වා වන මහාවංස විස්තර අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු බොහෝ අඩුය.

V. මහාවංසයේ එන කරුණු අතරින් බොහොමයක් අභිලේඛන හා වෙනත් පුරා විද්‍යාත්මක සාධක ඇසුරෙන් සනාථ වී ඇත.

(18.............................)

I. සෑම පරිච්ඡේදයක ම වාගේ අග හුදී ජන පහන් සංවේගය පිණිස ලියූ වග දක්වා තිබීමෙන් කෘතිය රචනා කිරීමේ දී වඩාත් මූලික වී ඇත්තේ ආගමික අරමුණක් බව පැහැදිලිය.

II. සම්ප්‍රදායක් වශයෙන් මහාවංසය ලෙස හඳුන්වන්නේ ආරම්භයේ සිට 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටසයි.

III. ග්‍රන්ථාරම්භයේ සිට 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටස මහා විහාරයට අයත් දික්සඳ සෙනෙවියා පිරිවෙන් වැසි මහානාම නම් හිමි නමක් විසින් රචනා කොට ඇත.

IV. විලහෙම් ගයිගර් මහතා විසින් මහාවංසය රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කරත් දී 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාවට පසු කොටස් චූලවංසය වශයෙන් හඳුන්වා ඇතත් එසේ හැඳින්වීමට සාධාරණ හේතු නැත.

V. වංසත්ථප්පකාසිනිය යනු මහාවංසයට පාදක වූ මුල් සිංහල අටුවාවයි.

(19..............................)

I. මහාවංස ටීකාවට අනුව මෙම කෘතිය මහාවංසය ලෙස හඳුන්වා ඇත්තේ එහි බුදුන්වහන්සේලාගේ ද රහතන්වහන්සේලාගේ ද ප්‍රධාන රාජ වංශ වල ද ඉතිහාසය කියැවෙන නිසාය

II. මහාවංසය යනු පාලි කෘතියක සිංහල සංස්කරණයකි.

III. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමි දීපවංස කතෘ තෝරා ගත් කාලපරිච්ඡේදය ම තෝරා ගෙන ඇත.

IV. මහාවංස කතුවරයා ග්‍රන්ථාරම්භයේ දී ම සඳහන් කර ඇත.

V. සිය උත්සාහය වන්නේ පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධන සහිතව පාලියට නැගීම බව

VI. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහානාම හිමියන්ට පෙර සිටි අචාර්යවරුන් විසින් සිංහල භාෂාවෙන් රචනා කළ ගද්‍යමය අට්ඨකථාවකි.(අටුවාවකි.)

(20..............................)

I. අනවශ්‍ය තරම් දීර්ඝ විස්තර කෙටි කිරීම, සංක්ෂිප්තව දක්වා තිබූ ඇතැම් කරුණු අවශ්‍ය පමණට දීර්ඝ කිරීම, පුනරුක්තීන් බැහැර කිරීම යන තුන් ආකාරයට පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධනය කරමින් මහානාම හිමියෝ මහාවංස රචනා කළහ.

II. චේතිවංසට්ඨකථා, මහාබෝධිවංසට්ඨකථා, චූලසීහනාදසුත්තවණ්ණනා, සීහලනමක්ඛාරවණ්ණනා, දීපවංසට්ඨකථා ආදී කෘති මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදාගෙන ඇත.

III. ලංකාව පිළිබඳ ඉතිහාස තොරතුරු ඇතුළත් කර ඇති නිසා ලංකා ඉතිහාසය වාර්ථා කිරීම මහානාම හිමියන්ගේ අරමුණ වූ වග පෙනේ.

IV. මහාවංස කතු වරයා ප්‍රාග්මහින්ද යුගයේ වීරයා ලෙස පණ්ඩුකාභය රජතුමාවත්, මහින්දගමනයට පසු යුගයේ වීරයා ලෙස දුටුගැමුණු රජතුමාවත් විශේෂයෙන් වර්ණනා කොට ඇත.

V. මහාවංසයේ මුල් පරිච්ඡේද වල ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු වැඩිය. ඊට හේතුව එකල ජනයා තමන් නොදුටු ඉතිහාසය පිළිබඳ එබඳු කරුණු විශ්වාස කිරීම විය යුතුය.

(21..............................)

I. වළගම්බා රජුගේ සමයට පසු කාල පිළිබඳ මහාවංස තොරතුරු අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු නොමැති තරම් ය.

II. සාමාන්‍ය මහජනතාව, වාරි තාක්ෂණය, කෘෂිකර්මය, වාණිජ ක්‍රම, සමාජ සබඳතා ආදිය පිළිබඳ තොරතුරු විරල වීම මහාවංසයේ එක් දුර්වලතාවකි.

III. බුද්ධ ශාසනයත් අනුරාධපුර රජපවුලත් පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන් කිරීම මහාවංස කතුවරයාගේ මූලික අරමුණ වූ වග මහාවංසයෙන් පෙනෙයි.

IV. කර්ම විභාගය, අටදසන්නය, කඳවුරු සිරිත, සද්ධර්මරත්නාවලිය, පූජාවලිය ආදී කෘති මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදාගෙන

V. ග්‍රන්ථාරම්භයේ සිට 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටස මහා විහාරයට අයත් දික්සඳ සෙනෙවියා පිරිවෙන් වැසි මහානාම නම් හිමි නමක් විසින් රචනා කොට ඇත.

(22..............................)

I. මහානාම හිමියන්ට පසු මහාවංසය රචනා කළ කතුවරු ද තම කොටස් මහාවංසය වශයෙන් ම හඳුන්වා ඇත.

II. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමි දීපවංස කතෘ තෝරා ගත් කාලපරිච්ඡේදය ම තෝරා ගෙන නැත.

III. සිය උත්සාහය වන්නේ පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධන සහිතව පාලියට නැගීම බව මහාවංස කතුවරයා ග්‍රන්ථාරම්භයේ දී ම සඳහන් කර ඇත.

IV. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගත් කෘති අතර රෝහණවංසට්ඨකථාව, උත්තරවිහාරට්ඨකථාව යන කෘති හා පුෂ්පදසපොත්ථක(පින්පොත්) ද වෙයි.

V. කතුවරයා සිය කෘතියෙන් කිසිදු පුද්ගලයෙකුගේ දෙස් දක්වා නැත. ඒ වෙනුවට වඩාත් උසස් පුද්ගලයන් පිළිබඳ වැඩි තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත්, අනෙකුත් පුද්ගයන් පිළිබඳ සුළු තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත් දක්වා ඇත.

(23..............................)

I. මහාවංසයේ එන කරුණු අතරින් බොහොමයක් අභිලේඛන හා වෙනත් පුරා විද්‍යාත්මක සාධක ඇසුරෙන් සනාථ වී ඇත.

II. සාමාන්‍ය මහජනතාව, වාරි තාක්ෂණය, කෘෂිකර්මය, වාණිජ ක්‍රම, සමාජ සබඳතා ආදිය පිළිබඳ තොරතුරු විරල වීම මහාවංසයේ එක් දුර්වලතාවකි.

III. මහාවංස කතු වරයා ප්‍රාග්මහින්ද යුගයේ වීරයා ලෙස පණ්ඩුකාභය රජතුමාවත්, මහින්දගමනයට පසු යුගයේ වීරයා ලෙස දුටුගැමුණු රජතුමාවත් විශේෂයෙන් වර්ණනා කොට ඇත.

IV. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංස්කරණයේ දී මහානාම හිමියෝ වෙනත් මූලාශ්‍රය වල එන තොරතුරු ද ජනප්‍රවාද ද උපයෝගී කරගත් බව මහාවංස ටීකාවට අනුව පෙනී යයි.

V. අනවශ්‍ය තරම් දීර්ඝ විස්තර කෙටි කිරීම, සංක්ෂිප්තව දක්වා තිබූ ඇතැම් කරුණු අවශ්‍ය පමණට දීර්ඝ කිරීම, යන දෙ ආකාරයට පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධනය කරමින් මහානාම හිමියෝ මහාවංස රචනා කළහ.

(24..............................)

I. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහාවංසයට පාදක වූ මුල් සිංහල කෘතිය යි.

II. මහාවංසය යනු සිංහල කෘතියක පාලි සංස්කරණයකි.

III. මහාවංසය වංසකතා සාහිත්‍යයේ මුදුන්මල්කඩ සේ පිළිගැනේ.

IV. මහාවංසය දීපවංසයට වඩා අංගසම්පූර්ණ කෘතියකි.

V. ඇතැම් පඬිවරුන්ට අනුව මහාවංසය යනු ජාතක කාව්‍යයකි.

(25..............................)

මහාවංසය පිළිබඳ නිවැරදි ප්‍රකාශය තෝරන්න.

I. ග්‍රන්ථාරම්භයේ සිට 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටස අභයගිරි විහාරයට අයත් දික්සඳ සෙනෙවියා පිරිවෙන් වැසි මහානාම නම් හිමි නමක් විසින් රචනා කොට ඇත.

II. මහාවංසය සංස්කරණය කොට රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කළේ විලියම් ද සිල්වා මහතා විසිනි.

III. විලහෙම් ගයිගර් මහතා විසින් මහාවංසය රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කරත් දී 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාවට පසු කොටස් ධාතුවංසය වශයෙන් හඳුන්වා ඇතත් එසේ හැඳින්වීමට සාධාරණ හේතු නැත.

IV. මහානාම හිමියන්ට පසු මහාවංසය රචනා කළ කතුවරු ද තම කොටස් මහාවංසය වශයෙන් ම හඳුන්වා ඇත.

V. දීපවංසය යනු මහාවංසයේ ටීකාවයි.

(26..............................)

I. මහාවංසය දැනට නොලියැවේ.

II. සම්ප්‍රදයක් වශයෙන් මහාවංසය ලෙස හඳුන්වන්නේ ආරම්භයේ සිට 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටසයි.

III. ක්‍රි. ව. 6 වන සියවසේ පමණ සිට මහසෙන් රාජ්‍ය යුගයේ අවසානය(ක්‍රි.ව.301) දක්වා කාලය අළලා රචනාකොට ඇත.

IV. විලියම් ෂේක්ස්පියර් මහතා විසින් මහාවංසය රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කරත් දී 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාවට පසු කොටස් චූලවංසය වශයෙන් හඳුන්වා ඇතත් එසේ හැඳින්වීමට සාධාරණ හේතු නැත.

V. මහානාම හිමියන්ට පසු මහාවංසය රචනා කළ කතුවරු ද තම කොටස් චූලවංසය වශයෙන් ම හඳුන්වා ඇත.

(27..............................)

I. ග්‍රන්ථාරම්භයේ සිට 47 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාව දක්වා කොටස මහා විහාරයට අයත් දික්සඳ සෙනෙවියා පිරිවෙන් වැසි මහානාම නම් හිමි නමක් විසින් රචනා කොට ඇත.

II. මහාවංසය සංස්කරණය කොට රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කළේ විල්හෙම් ගයිගර් මහතා විසිනි.

III. මහාවංස ටීකාවට අනුව මෙම කෘතිය මහාවංසය ලෙස හඳුන්වා ඇත්තේ එහි වෙළඳ ශ්‍රේණි වල ඉතිහාසය කියැවෙන නිසාය
IV. මහාවංසය ජාතකකතා සාහිත්‍යයේ මුදුන්මල්කඩ සේ පිළිගැනේ.
V. මහාවංසය යනු පාලි කෘතියක සිංහල සංස්කරණයකි.

(28..............................)

I. විලහෙම් ගයිගර් මහතා විසින් මහාවංසය රෝමන් අක්ෂරයෙන් පළ කරත් දී 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාවට පසු කොටස් මහාවංසය වශයෙන් හඳුන්වා ඇතත් එසේ හැඳින්වීමට සාධාරණ හේතු නැත.
II. මහානාම හිමියන්ට පසු මහාවංසය රචනා කළ කතුවරු ද තම කොටස් මහාවංසය වශයෙන් ම හඳුන්වා ඇත.
III. සමන්තපාසාදිකාව යනු මහාවංසයේ ටීකාවයි.
IV. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහාවංසයට පාදක වූ මුල් පාලි කෘතිය යි.
V. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමි ගිරා සංදේශ කතෘ තෝරා ගත් කාලපරිච්ඡේදය ම තෝරා ගෙන ඇත.

(29..............................)

I. මහාවංස ටීකාවට අනුව මෙම කෘතිය මහාවංසය ලෙස හඳුන්වා ඇත්තේ එහි බුදුන්වහන්සේලාගේ ද රහතන්වහන්සේලාගේ ද ප්‍රධාන රාජ වංශ වල ද ඉතිහාසය කියැවෙන නිසාය
II. මහාවංසය ප්‍රශස්ති කාව්‍ය සාහිත්‍යයේ මුදුන්මල්කඩ සේ පිළිගැනේ.
III. මහාවංසය යනු ඉන්දීය කෘතියක පාලි සංස්කරණයකි.
IV. සිය උත්සාහය වන්නේ ධාතුවංසය සංශෝධන සහිතව පාලියට නැගීම බව මහාවංස කතුවරයා ග්‍රන්ථාරම්භයේ දී ම සඳහන් කර ඇත.
V. ඇතැම් පඬිවරුන්ට අනුව මහාවංසය යනු ප්‍රශස්ති කාව්‍යයකි.

(30..............................)

I. සද්ධර්මරත්නාවලිය යනු මහාවංසයට පාදක වූ මුල් සිංහල කෘතිය යි.
II. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමි දීපවංස කතෘ තෝරා ගත් කාලපරිච්ඡේදය ම තෝරා ගෙන ඇත.
III. මහාවංසය දීපවංසයට වඩා පැරණි කෘතියකි.
IV. මහානාම හිමියෝ පොරාණ පාලි අට්ඨකථා මහාවංසය තුන් ආකාරයකින් සංස්කරණය කරමින් මහාවංසය රචනා කළ වග මහාවංසයේ ම සඳහන් වේ.
V. සංක්ෂිප්තව දක්වා තිබූ ඇතැම් කරුණු අවශ්‍ය පමණට දීර්ඝ කිරීම, පුනරුක්තීන් බැහැර කිරීම යන දෙ ආකාරයට පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධනය කරමින් මහානාම හිමියෝ මහාවංස රචනා කළහ.

(31..............................)

I. සිය උත්සාහය වන්නේ පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධන සහිතව සිංහලයට නැගීම බව මහාවංස කතුවරයා ග්‍රන්ථාරම්භයේ දී ම සඳහන් කර ඇත.
II. ඇතැම් පඬිවරුන්ට අනුව මහාවංසය යනු ඓතිහාසික වැදගත්කමක් නොමැති කෘතියකි.
III. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහානාම හිමියන්ට පෙර සිටි ආචාර්යවරුන් විසින් පාලි භාෂාවෙන් රචනා කළ ගද්‍යමය අට්ඨකථාවකි.(අටුවාවකි.)
IV. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගත් කෘති අතර බුදුගුණඅලංකාරය, පරංගි හටන, ගණදෙවිහෑල්ල යන කෘත ද වෙයි.
V. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගත් කෘති අතර රෝහණවංසට්ඨකථාව, උත්තරවිහාරට්ඨකථාව යන කෘති හා පුඤ්ඤපොත්ථක(පින්පොත්) ද වෙයි.

(32..............................)

I. මහානාම හිමියෝ දීපවංසය තුන් ආකාරයකින් සංස්කරණය කරමින් මහාවංසය රචනා කළ වග මහාවංසයේ ම සඳහන් වේ.
II. අනවශ්‍ය තරම් දීර්ඝ විස්තර කෙටි කිරීම, සංක්ෂිප්තව දක්වා තිබූ ඇතැම් කරුණු අවශ්‍ය පමණට දීර්ඝ කිරීම, පුනරුක්තීන් බැහැර කිරීම යන තුන් ආකාරයට පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධනය කරමින් මහානාම හිමියෝ මහාවංස රචනා කළහ.
III. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංස්කරණයේ දී මහානාම හිමියෝ වෙනත් මූලාශ්‍රය වල එන තොරතුරු හෝ ජනප්‍රවාද ආදී කිසිවක් උපයෝගී කර නොගත් බව මහාවංස ටීකාවට අනුව පෙනී යයි.
IV. බුද්ධ ශාසනයත් අනුරාධපුර රජපවුලත් පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන් කිරීමට මහාවංස කතුවරයා අකමැති වූ වග මහාවංසයෙන් පෙනෙයි.
V. මහාවංස කතු වරයා ප්‍රාග්මහින්ද යුගයේ වීරයා ලෙස පණ්ඩුකාභය රජතුමාවත්, මහින්දගමනයට පසු යුගයේ වීරයා ලෙස වළගම්බා රජතුමාවත් විශේෂයෙන් වර්ණනා කොට ඇත.

(33..............................)

I. කුවේණි අස්න, දළද සිරිත, තිසර සංදේශය, නිකාය සංග්‍රහය, දඹදෙණි අස්න ආදී කෘති මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගෙන ඇත.
II. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගත් වෙනත් කෘති අතර රෝහණවංසට්ඨකථාව, උත්තරවිහාරට්ඨකථාව යන කෘති හා පුසඳ්සඳපොත්ථක(පින්පොත්) ද වෙයි.
III. ලංකාව පිළිබඳ ඉතිහාස තොරතුරු ඇතුළත් කර ඇති නිසා ලංකා ඉතිහාසය වාර්ථා කිරීම මහානාම හිමියන්ගේ මූලික අරමුණ වූ වග පෙනේ.
IV. කතුවරයා සිය කෘතියෙන් කිසිදු පුද්ගලයෙකුගේ ගුණ වර්ණනා කොට නැත.
V. මහාවංසයේ මුල් පරිච්ඡේද වල ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු නොමැත. ඊට හේතුව එකල ජනයා තමන් නොදුටු ඉතිහාසය පිළිබඳ එබඳු කරුණු විශ්වාස නොකිරීම විය යුතුය.

(34..............................)

I. බුද්ධ ශාසනයත් අනුරාධපුර රජපවුලත් පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන් කිරීම මහාවංස කතුවරයාගේ මූලික අරමුණ වූ වග මහාවංසයෙන් පෙනෙයි.
II. මහාවංස කතු වරයා ප්‍රාග්ඓතිහාසික යුගයේ වීරයා ලෙස පණ්ඩුකාභය රජතුමාවත්, ලන්දේසිආගමනයට පසු යුගයේ වීරයා ලෙස දුටුගැමුණු රජතුමාවත් විශේෂයෙන් වර්ණනා කොට ඇත.
III. කතුවරයා සිය කෘතියෙන් කිසිදු පුද්ගලයෙකුගේ දෙස් දක්වා නැත. ඒ වෙනුවට වඩාත් උසස් පුද්ගලයන් පිළිබඳ සුළු තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත්, අනෙකුත් පුද්ගයන් පිළිබඳ වැඩි තොරතුරු ප්‍රමාණයකුත් දක්වා ඇත.
IV. මහාවංසයේ එන කරුණු අතරින් බොහොමයක් අභිලේඛන හා වෙනත් පුරා විද්‍යාත්මක සාධක ඇසුරෙන් මෙතෙක් සනාථ වී නැත.
V. සාමාන්‍ය මහජනතාව, වාරි තාක්ෂණය, කෘෂිකර්මය, වාණිජ ක්‍රම, සමාජ සබඳතා ආදිය පිළිබඳ තොරතුරු බහුල වීම මහාවංසයේ එක් දුර්වලතාවකි.

(35..............................)

I. මහාවංසයේ මුල් පරිච්ඡේද වල ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු වැඩිය. ඊට හේතුව එකල මහානාම හිමි තමන් නොදුටු ඉතිහාසය පිළිබඳ එබඳු කරුණු විශ්වාස කිරීම විය යුතුය.
II. මහින්දගමනයේ සිට ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රාජෝ්‍යදය දක්වා වන මහාවංස විස්තර අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු බොහෝ අඩුය.
III. වළගම්බා රජුගේ සමයට පසු කාල පිළිබඳ මහාවංස තොරතුරු අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු නොමැති තරම් ය.
IV. සෑම පරිච්ඡේදයක ම වාගේ අග හුදී ජන පහන් සංවේගය පිණිස ලියූ වග දක්වා තිබීමෙන් කෘතිය රචනා කිරීමේ දී වඩාත් මූලික වී ඇත්තේ ජාතිවාදී අරමුණක් බව පැහැදිලිය.
V. මහාවංසය දැනට අභාවයට ගොස් ඇත.

(36..............................)

I. ක්‍රි. පූ. 6 වන සියවසේ පමණ සිට දසෙන් රාජ්‍ය යුගයේ අවසානය(ක්‍රි.ව.301) දක්වා කාලය අළලා රචනාකොට ඇත.
II. වංසත්ථප්පකාසිනිය යනු මහාවංසයේ අටුවාවයි.
III. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහාවංසයට පාදක වූ මුල් පාලි කෘතිය යි.
IV. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහානාම හිමියන්ට පෙර සිටි අචාර්‍ය්‍යවරුන් විසින් සිංහල භාෂාවෙන් රචනා කළ ගද්‍යමය අට්ඨකථාවකි.(අටුවාවකි.)

V. අනවශ්‍ය තරම් දීර්ඝ විස්තර කෙටි කිරීම, සංක්ෂිප්තව දක්වා තිබූ ඇතැම් කරුණු අවශ්‍ය පමණට දීර්ඝ කිරීම, පුනරුක්තීන් බැහැර කිරීම යන තුන් ආකාරයට දඨාවංසය සංශෝධනය කරමින් මහානාම හිමියෝ මහාවංස රචනා කළහ.

(37..............................)

I. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමි දීපවංස කතෘ තෝරා ගත් කාලපරිච්ඡේදය ම තෝරා ගෙන නැත.
II. මහාවංසය දීපවංසයට වඩා අංගසම්පූර්ණ කෘතියකි.
III. සිය උත්සාහය වන්නේ පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය සංශෝධන සහිතව සිංහලයට නැගීම බව මහාවංස කතුවරයා ග්‍රන්ථාරම්භයේ දී ම සඳහන් කර ඇත.
IV. ඇතැම් පඬිවරුන්ට අනුව මහාවංසය යනු ජාතක කාව්‍යයකි.
V. බුද්ධ ඇදහිල්ල පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන් කිරීම මහාවංස කතුවරයාගේ මූලික අරමුණ වූ වග මහාවංසයෙන් පෙනෙයි.
VI. මහාවංසයේ අවසාන පරිච්ඡේද වල ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු වැඩිය. ඊට හේතුව එකල ජනයා තමන් නොදුටු ඉතිහාසය පිළිබඳ එබඳු කරුණු විශ්වාස කිරීම විය යුතුය.

(38..............................)

I. මහාවංසය රචනා කිරීමේ දී මහානාම හිමියෝ මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදගත් කෘති අතර රෝහණවංසට්ඨකථාව, උත්තරවිහාරට්ඨකථාව යන කෘති හා පුඤ්ඤපොත්ථක(පින්පොත්) ද වෙයි.
II. ලංකාව පිළිබඳ අපහාසාත්මක තොරතුරු ඇතුළත් වුව ද ලංකාව අපකීර්තියට පත් කිරීම මහානාම හිමියන්ගේ අරමුණ වූ වග නොපෙනේ.
III. ඔහා පරාක්‍රමබාහු රජුගේ සමයට පසු කාල පිළිබඳ මහාවංස තොරතුරු අතර ප්‍රාතිහාර්යාත්මක හා අද්භූතජනක කරුණු නොමැති තරම් ය.
IV. මහාවංසයේ එන කරුණු අතරින් බොහොමයක් අසත්‍ය බව අභිලේඛන හා වෙනත් පුරා විද්‍යාත්මක සාධක ඇසුරෙන් සනාථ වී ඇත.
V. ග්‍රන්ථාරම්භයේ සිට 52 වන පරිච්ඡේදයේ 37 වන ගාථාව දක්වා කොටස මහා විහාරයට අයත් දික්සඳ සෙනෙවියා පිරිවෙන් වැසි මහානාම නම් හිමි නමක් විසින් රචනා කොට ඇත.

(39..............................)

I. විලහෙම් ගයිගර් මහතා විසින් මහාවංසය අරාබි අක්ෂරයෙන් පළ කරත් දී 37 වන පරිච්ඡේදයේ 52 වන ගාථාවට පසු කොටස් චූලවංසය වශයෙන් හඳුන්වා ඇතත් එසේ හැඳින්වීමට සාධාරණ හේතු නැත.
II. මහාවංසය වංසකතා සාහිත්‍යයේ මුදුන්මල්කඩ සේ පිළිගැනේ.
III. මහාවංසය යනු පාලි කෘතියක සිංහල සංස්කරණයකි.
IV. පොරාණ සීහලට්ඨකථා මහාවංසය යනු මහාවංසයට පාදක වූ මුල් පාලි කෘතිය යි.
V. මහාවංස කතු වරයා ප්‍රාග්මහින්ද යුගයේ වීරයා ලෙස පඬුවස්දෙව් රජතුමාවත්, මහින්දගමනයට පසු යුගයේ වීරයා ලෙස දුටුගැමුණු රජතුමාවත් විශේෂයෙන් වර්ණනා කොට ඇත.

(40..............................)